

Škola za cestovni promet, Zagreb
Trg J. F. Kennedyja 8

Igor Jelić, mag. ing. traff.

Nastavno pismo Špedicija

4. razred

Svibanj 2019.

PREDGOVOR

Svrha nastavnog pisma je olakšati organizaciju samostalnog učenja, pripremanje i polaganje ispita iz predmeta „Špedicija“, 4. razred, te uspješno završavanje upisanog programa.

Na početku nastavnog pisma nalazi se sadržaj koji daje uvid u strukturu teksta, odnosno orijentacijski uvid u nastavne cjeline i jedinice koje su razrađene u nastavnom pismu. Nastavno pismo pisano je prema planu i programu za školsku godinu 2018./2019. Iza svake nastavne cjeline nalaze se pitanja za vježbu na koje bi trebali dati odgovor, a koji će Vam ujedno poslužiti kao pomoć prilikom polaganja ispita.

Nastavno pismo podijeljeno je na 6 poglavlja. U prvom poglavlju opisani su osnovni pojmovi i osnovni instituti koji se koriste u carinskom poslovanju. Drugo poglavlje obuhvaća carinsku politiku, a vezano je za načela, tarife, podrijetlo i vrijednost robe. Treće poglavlje opisuje postupak stavljanja robe u carinski postupak, unos u slobodnu zonu, te ponovni uvoz, uništenje i ustupanje. U četvrtom poglavlju definirani i opisani su carinski postupci puštanja robe u slobodni promet, provoz i izvoz. U petom poglavlju opisani su postupci carine koji imaju gospodarski učinak na državu, a u zadnjem, šestom poglavlju definiran je termin carinski dug s naglaskom na povlašten ili nepovlašten.

Ovo nastavno pismo namijenjeno je učenicima koji upisuju srednjoškolski program „tehničar za logistiku i špediciju“, kao i svima onima koji se bave špedicijom, distribucijom robe i trgovinom usmjerenom na tržište.

Igor Jelić, mag.ing.traff.

Sadržaj

1. OSNOVE CARINSKOG SUSTAVA.....	3
1.1. Općenito o carini i carinskom sustavu.....	3
1.2. Ustrojstvo i djelokrug rada carinske službe.....	3
1.3. Ovlasti carinskih službenika.....	6
1.4. Osnovni pojmovi.....	7
1.5. Osnovni instituti carinskog sustava	8
1.5.1. Carinsko područje.....	8
1.5.2. Carinska roba.....	8
1.5.3. Carinski nadzor	8
1.5.4. Plaćanje carine.....	9
1.5.5. Carinski obveznik.....	9
2. CARINSKA POLITIKA.....	10
2.1. Ciljevi i temeljna načela.....	10
2.2. Zajednička carinska tarifa.....	11
2.3. Zajednička trgovinska politika	12
2.4. Podrijetlo robe.....	13
2.5. Carinska vrijednost robe.....	14
3. CARINSKI DOPUŠTENI POSTUPANJE I UPRAVA ROBE	16
3.1. Stavljanje robe u carinski postupak.....	16
3.2. Unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište.....	17
3.3. Ponovni uvoz, uništenje i ustupanje.....	18
4. CARINSKI POSTUPCI.....	19
4.1. Puštanje robe u slobodni promet.....	19
4.2. Provozni postupak	20
4.3. Izvozni carinski postupak.....	21
5. CARINSKI POSTUPCI S GOSPODARSKIM UČINKOM.....	23
5.1. Postupak carinskog skladištenja.....	23
5.2. Postupak unutarnje proizvodnje	23
5.3. Postupak vanjske proizvodnje	24
5.4. Postupak prerade pod carinskim nadzorom	24
5.5. Postupak privremenog uvoza	25
6. CARINSKI DUG	27

Kada proučite ovu nastavnu cjelinu, moći ćete odgovoriti na pitanja:

1. Što je carina?
2. Što je Carinska unija?
3. Što je Carinska služba? Koji su poslovi Carinske službe?
4. Što je Područni carinski ured? Koje poslove obavlja Područni carinski ured?
5. Tko je carinski službenik? Koje su ovlasti carinskog službenika?
6. Objasni carinski nadzor.
7. Objasni carinsko područje.
8. Kada dolazi do obveze plaćanja carine?

1. OSNOVE CARINSKOG SUSTAVA

1.1. Općenito o carini i carinskom sustavu

Carine su jedan od najstarijih oblika poreza i pripadaju skupini posrednih poreza. U prošlosti su se naplaćivale pri prijevozu robe preko državne granice ali i u unutrašnjem prometu (prilikom transporta robe iz jednog mjesta u drugo). Termin carina dolazi od riječi car jer su se prihodi, koje je ubirao vladar u zemlji kojom je upravljao, nazivali carina. Ona je novčani prohod države, plaća se pri prijevozu određene robe preko državne (carinske) granice. Carinski sustav predstavlja dio pravnog sustava jedne države reguliran Zakonima i propisima. Republika Hrvatska je svojim ulaskom u Europsku uniju 1.srpnja 2013. godine postala 28. članica i time dio jedinstvene Carinske unije koju čini prostor zemalja članica. Unutar područja Carinske unije roba se kreće slobodno jer među državama članicama Europske unije nema niti granica niti carinskog nadzora. Ulaskom Republike Hrvatske u Europsku uniju ukinute su carine na njene proizvode ali i mogućnost povrata poreza na robu kupljenu u Europskoj uniji. Na području Carinske unije primjenjuju se carinski propisi, odnosno Carinski sustav Europske unije.

1.2. Ustrojstvo i djelokrug rada carinske službe

Carinska služba jedna je od državnih službi koje obavljaju poslove državne uprave. Poslove carinske službe, odnosno poslove koji se odnose na carinski sustav, poslove zaštite, nadzora i inspekcija u području carina i poreza obavlja Carinska uprava kao upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija. Temeljna zadaća Carinske uprave primjena je carinskih, trošarinskih, poreznih i drugih propisa.

Djelokrug rada, poslovi i organizacija Ministarstva financija, Carinske uprave, carinske ovlasti te obveze i odgovornosti carinskih službenika i njihov ravnopravni položaj

**KLUČNI
POJMOVI**

Carina

**Carinska
unija**

**Carinska
služba**

uređuju se Zakonom o carinskoj službi.(Zakon o carinskoj službi, NN 68/13)

U neke od poslova carinske službe ubrajamo:

- nadzor radi osiguranja pravilne primjene propisa o javnim davanjima i javnopravnim naknadama te osiguranja zaštite zdravlja i života ljudi, životinja, prirode i okoliša kao i drugih općih i javnopravnih interesa
- pripremu i izradu nacрта prijedloga zakona, propisa i akata
- utvrđivanje, naplata i nadzor carinskih davanja, trošarina, posebnih poreza
- osiguravanje pravilne primjene carinskih i drugih propisa koji se odnose na unos, izvoz, provoz, prijenos, skladištenje i drugo raspolaganje s robom koja podliježe mjerama nadzora
- provedu carinsko-sigurnosnih mjera
- utvrđivanje, stavljanje na raspolaganje i nadzor tradicionalnih vlastitih sredstava Europske unije iz carinskih davanja
- otkrivanje, sprječavanje i suzbijanje prekršaja i kaznenih djela
- administrativnu suradnju i međunarodnu razmjenu informacija sa državama članicama Europske unije ili sa trećim zemljama u području primjene propisa iz nadležnosti Carinske uprave
- sve druge poslove koji su u Carinskoj upravi stavljeni u nadležnost posebnim propisima (Zakon o carinskoj službi, NN 68/13)

Poslovi iz djelokruga Carinske uprave obavljaju se u Središnjem uredu, područnim carinskim uredima te carinskim i graničnim uredima (carinarnicama). Na čelu Carinske uprave je ravnatelj koji je za svoj rad odgovoran ministru financija i Vladi Republike Hrvatske. Središnji ured ustrojstvena je jedinica Carinske uprave koja organizira, usklađuje i nadzire rad ustrojstvenih jedinica. Sjedište ima u Zagrebu. (Zakon o carinskoj službi, NN 68/13)

Središnji ured u skladu sa Zakonom o carinskoj službi i posebnim propisima obavlja sljedeće poslove:

- Organizira, usmjerava, nadzire rad službe i ustrojstvenih jedinica, prati razvoj i ostvarivanje ciljeva, priprema stručne podloge za unapređivanje organizacije rada i zakonitosti postupanja
- Donosi strategije, smjernice, planove i programe za organizacijski, stručni i tehnički

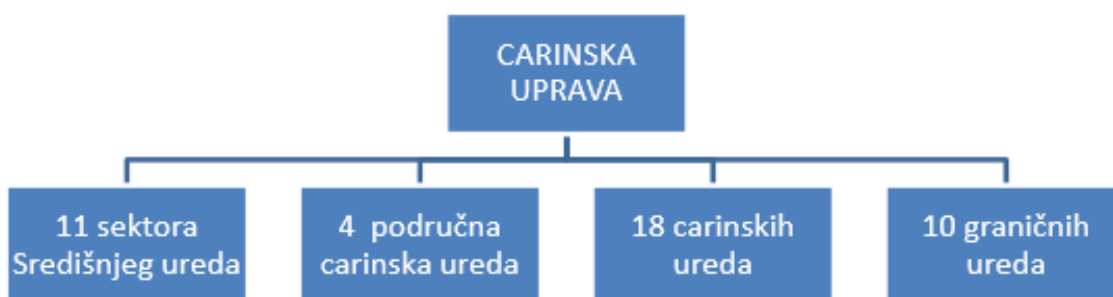
**Poslovi
carinske
službe**

**Središnji
ured**

**Poslovi
središnjeg
ureda**

razvitak službe

- Prati provedbu propisa i stručni je nositelj izrade zakona i podzakonskih akata iz nadležnosti Carinske uprave
- Sudjeluje u radu i surađuje sa tijelima Europske unije
- Nadzire kretanje trošarinskih proizvoda
- Provodi unutarnji nadzor i unutarnju kontrolu zakonitosti postupanja Carinske uprave
- Obavlja poslove i provodi sve radnje u vezi ravnopravnog statusa carinskih službenika i namještenika
- Obavlja i druge poslove određene Zakonom o carinskoj službi ili drugim propisima

Slika 1. Shematski prikaz ustrojstva Carinske uprave

Područni carinski uredi osnivaju se u gospodarskim i prometnim središtima kada to zahtijevaju opseg, struktura i tokovi kretanja robe u putničkom i robnom prometu sa inozemstvom te drugi gospodarski interesi. (Zakon o carinskoj službi NN 68/13) Područnim carinskim uredom upravlja pročelnik koji je odgovoran ravnatelju Carinske uprave i koji je ujedno ravnatelj pomoćnik. Ima jednog ili više pomoćnika koji upravljaju radom određenih unutarnjih jedinica. U sklopu područnog carinskog ureda osnivaju se carinski uredi i granični carinski uredi kojima upravlja predstojnik. U skladu sa Zakonom o carinskoj službi, područni carinski ured obavlja ove poslove:

- Odobrava provedbu carinski dopuštenog postupanja i uporaba robe
- Obračunava i naplaćuje javna davanja
- Rješava o otpustu, povratu i otpisu javnih davanja
- Neposredno provodi poslove nadzora radi pravilne primjene carinskih, trošarinskih, poreznih i drugi propisa iz nadležnosti Carinske uprave, kao i suzbijanja, sprečavanja i otkrivanja kažnjivih djela iz tog propisa

Shematski prikaz Carinske uprave

Područni carinski ured

Poslovi područnog carinskog ureda

- Provodi nadzor i fizičke provjere robe koja se izvozi uz primjenu izvoznih naknada i poticaja
- Vodi carinsko skladište
- Provodi postupak oduzimanja, smještaja, čuvanja, prodaje, dodjele i uništenja robe
- Provodi carinsko-sigurnosne mjere
- Prema odluci Vlade Republike Hrvatske obavlja poslove iz područja nadzora državne granice
- Obavlja druge poslove određene ZOCS i drugim propisima

Slika 2. Shematski prikaz Područnih carinskih ureda

1.3. Ovlasti carinskih službenika

Carinski službenik je ovlaštena osoba koja obavlja poslove carinske službe propisane Zakonom o carinskoj službi i drugim zakonima. Carinski službenici moraju imati završenu srednju školu a za viši položaj unutar službe potrebna je viša škola ili fakultet te položeni državni stručni ispit. Nužan uvjet za carinike, kao i za sve državne službenike, jest da imaju državljanstvo Republike Hrvatske. Kako navodi čl.13 Zakona, ovlašteni carinski službenik će i izvan službe poduzeti nužne radnje za sprječavanje bilo kojeg nezakonitog postupanja koje je u nadležnosti Carinske uprave.

Carinski je službenik dužan poštovati dostojanstvo, ugled i čast svake osobe na koju se poduzeta radnja odnosi pritom vodeći računa o zaštiti ljudskih prava i sloboda zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske. Kada je u pitanju provođenje carinskih ovlasti, službenik ih primjenjuje po službenoj dužnosti ili po nalogu nadređene osobe. Također, pri provođenju ovlasti primijeniti onu ovlast kojom će u najkraćem vremenu i sa najmanje štetnih posljedica postići cilj. Ovlašteni carinski službenik posjeduje službenu iskaznicu i značku sa identifikacijskim brojem koju, pravilnikom, propisuje ministar financija.

Shematski prikaz područnih carinskih ureda

Carinski službenik

Carinske ovlasti koje ima i provodi carinski službenik su sljedeće:

- prikupljanje, procjena, evidentiranje, obrada i korištenje podatka i obavijesti
- pregled dokumentacije te provjere vjerodostojnosti i istinitosti isprava
- provjera istovjetnosti osoba
- provjera statusa i svojstva robe
- pozivanje
- davanje upozorenja i naredbi
- privremeno ograničenje slobode kretanja
- pregled osoba
- pregled robe
- praćenje, zaustavljanje, pregled i pretraga prometnih sredstava
- ulazak, pregled i pretraga poslovnih prostorija, prostora i objekata
- privremeno oduzimanje robe i isprava
- uporaba sredstava prisile

1.4. Osnovni pojmovi

Člankom 4. Carinskog zakona, dane su definicije pojmova koji se rabe u službenoj carinskoj terminologiji, od kojih su ovdje izdvojeni sljedeći:

1. *Carinski status* - određenje robe u smislu carinskih propisa kao domaće ili strane robe.
2. *Carinski dug* - obveza određene osobe da za određenu robu plati propisima utvrđenu svotu uvozne carine (uvozni carinski dug) ili izvozne carine (izvozni carinski dug). Carinski dug uključuje i PDV.
3. *Carinski nadzor* - opće mjere koje poduzima Carinska uprava da bi se osigurala provedba carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju na robu koja je predmet carinskog nadzora.
4. *Carinska provjera* - radnje kao što su pregled i pretraga robe, pregled i pretraga prijevoznih sredstava, provjera vjerodostojnosti i istinitosti isprava podnesenih u carinskome postupku i slično.
5. *Carinska deklaracija* - radnja ili isprava kojom osoba u propisanu obliku i na propisan način zahtijeva da se roba stavi u neki od carinskih postupaka.

**Ovlasti
carinskog
službenika**

**Osnovni
pojmovi**

6. *Podnošenje robe* - prijavljivanje carinarnici na propisan način da se roba nalazi u njezinoj određenoj ustrojstvenoj jedinici ili drugome mjestu koje je carinarnica odredila ili odobrila.

7. *Puštanje robe* - radnja kojom carinarnica odobrava raspolaganje robom u skladu s uvjetima odobrenoga postupka.

1.5. Osnovni instituti carinskog sustava

Instituti carinskog sustava služe nam za omogućavanje efikasnog funkcioniranja carinskog sustava pa tako imamo sljedeće institute: carinsko područje, carinsku robu, carinski nadzor, carinskog obveznika i brojne druge.

1.5.1. Carinsko područje

Carinsko područje predstavlja teritorij na kojem se primjenjuju carinski i drugi propisi određene zemlje te drugi propisi koje je država zaključila sa drugim državama. To je područje na kojem država provodi svoj carinski suverenitet. Područje Republike Hrvatske, nakon što je postala punopravna članica Europske unije, postalo je dio jedinstvenog carinskog područja Unije što znači da se ukinuo sav carinski nadzor nad unosom ili trgovinom robe između Republike Hrvatske i ostalih zemalja članica.

1.5.2. Carinska roba

Carinska roba su stvari koje se uvoze, odnosno unose u carinsko područje, koje se iz tog područja izvoze, odnosno iznose ili se preko tog područja prevoze, odnosno prenose. (Božidar Jelčić,2002)

1.5.3. Carinski nadzor

Carinski nadzor obuhvaća skup mjera u nadležnosti carinskih tijela koja ih poduzimaju kako bi spriječila neovlašteno postupanje s robom i osigurala njezinu istovjetnost za trajanja carinskog postupka. Nadzor čini niz radnji: pregled i čuvanje robe, njezino provođenje i obilježavanje carinskim obilježjima, uzimanje uzoraka, prospekata, crteža i dr. Carinski nadzor provodi se i nad putnicima i posadom te nad osobljem prijenosnih i prijevoznih sredstava. Fizičke osobe koje ulaze u carinsko područje, dužne se na zahtjev carinskog djelatnika, podvrgnuti pregledu. Roba ostaje pod carinskim nadzorom

**Osnovni
instituti**

**Carinsko
područje**

**Carinska
roba**

**Carinski
nadzor**

dok joj se ne utvrdi carinski status, ne promjeni njezin status, ne smjesti u slobodnu zonu ili skladište, ponovno ne izveze ili ne uništi. (Pravni leksikon, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb)

1.5.4. Plaćanje carine

Carinska obaveza za robu nastaje pri njenom prijelazu preko carinske linije. U tom trenutku prelaska preko carinske linije nastaje i obaveza plaćanja carine, odnosno carinska obaveza. Pri ulasku u Hrvatsku, odnosno u hrvatsko carinsko područje, dužni ste prijaviti robu koju nosite sa sobom, neovisno o tome podliježe li ona naplati carine. Pri prijelazu državne granice primjenjuje se usmeni način prijavljivanja robe, što znači da robu koja nije na uobičajenom mjestu ili je carinik ne može vidjeti, a podložna je plaćanju uvoznih davanja, trebate prijaviti. Carinski službenik utvrđuje unosi li se stvarno roba kako je prijavljeno te podliježe li unos robe obračunu i plaćanju carine i drugih uvoznih pristojbi. O tome ovisi kako će se dalje postupati sa robom.

1.5.5. Carinski obveznik

Carinski obveznik je fizička ili pravna osoba koja je obvezna za određenu robu platiti propisima utvrđenu svotu uvozne, odnosno izvozne carine. (Pravni leksikon, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb)

Pitanja za vježbu:

- 1. Shematski prikaži Carinsku upravu.*
- 2. Shematski prikaži Područni carinski ured.*
- 3. Nabroji i objasni osnovne carinske pojmove.*
- 4. Nabroji radnje carinskog nadzora.*

**Obveza
plaćanja
carine**

**Carinski
obveznik**

Kada proučite ovu nastavnu cjelinu, moći ćete odgovoriti na pitanja:

1. Što je carinska politika?
2. Što je trgovinska politika?
3. Što je dampiranje?
4. Što je GATT?

2. CARINSKA POLITIKA

2.1. Ciljevi i temeljna načela

Za carinsku politiku odgovorna je Europska unija i ona je jedan od temelja EU. To je jedno od nekoliko područja koja su u isključivoj nadležnosti Europske unije. Carinska politika imala je ključnu ulogu u stvaranju integriranog unutarnjeg tržišta i zajedničke gospodarske politike. Međutim, provedba carinske unije zasniva se na partnerstvu s državama članicama i između njih pa je time ona jedan od stupnja povezivanja i integriranja ka jedinstvenom unutarnjem tržištu. Europska komisija predlaže carinske zakone EU-a i prati njihovo provođenje. Ona nastoji osigurati i da carinska unija ima moderne, učinkovite i međusobno povezane carinske uprave koje se mogu nositi sa svim postojećim i budućim izazovima.

Zajednička trgovinska politika temelji se na jedinstvenim načelima, osobito u pogledu primjene carinskih stopa i kvota, zaključivanja bilateralnih i multilateralnih carinskih i trgovinskih sporazuma koji se odnose na trgovinu robom i uslugama, inozemnih izravnih ulaganja, postizanja ujednačenosti mjera liberalizacije, te izvozne politike i zaštitnih mjera. Trgovinska politika EU regulira trgovinske odnose sa zemljama nečlanicama i u potpunosti je u nadležnosti EU, što znači da zemlje članice ne mogu samostalno donositi nove propise ili sklapati međunarodne trgovinske sporazume. Europska komisija je zadužena za vođenje pregovora s trgovinskim partnerima, dok Europski parlament i Vijeće EU imaju zakonodavne ovlasti. Jedna od glavnih značajki carinske politike EU je Zajednička carinska tarifa, koja propisuje carinske pristojbe koje se naplaćuju na uvoz robe u EU i idu u proračun EU. Zemlje Europskog gospodarskog prostora (Norveška, Island i Lihtenštajn), Švicarska te mnoge zemlje u razvoju (uključujući i balkanske) najčešće imaju povlaštene carinske stope ili često slobodan uvoz robe bez ikakvih ograničenja po pitanju carine, osim naravno carinske kontrole. Dakle, puna primjena Zajedničke carinske tarife ograničena je na trgovinu s razvijenijim državama poput SAD-a, Kanade i Japana. Uz zajedničku carinsku

Carinska politika

Trgovinska politika

Cilj carinske politike

tarifu, EU provodi trgovinsku i carinsku politiku kroz niz mehanizama zaštite trgovine, i to prvenstveno mjere anti-dampinga, mjere zaštite od subvencioniranog izvoza iz zemalja izvan Unije, provedbu bilateralnih i multilateralnih sporazuma te dijaloga s relevantnim dionicima iz privatnog i javnog sektora. Iz ovoga možemo zaključiti kako je cilj carinske politike reguliranje trgovinskih odnosa sa zemljama nečlanicama i zaštita gospodarskih interesa EU.

2.2. Zajednička carinska tarifa

Zakonska osnova za Zajedničku carinsku tarifu sadržana je u članku 20. Uredbe Vijeća (EEZ) 2913/92 o uspostavi Carinskog zakonika Zajednice. Uvozne i izvozne carine baziraju se na Zajedničkoj carinskoj tarifi, koja se sastoji od:

1. Kombinirane nomenklature (Kombinirana nomenklatura Europske unije bazirana je na Međunarodnoj konvenciji o Harmoniziranom sustavu nazivlja i brojčanog označavanja (Harmoniziranom sustavu) te uključuje daljnje podjele zbog carinskih, trgovinskih i statističkih potreba EU.)
2. bilo koje druge nomenklature koja se u potpunosti ili djelomično bazira na kombiniranoj nomenklaturi ili uvodi daljnju podjelu KN-a
3. stopa carine i drugih elementa davanja koje se primjenjuje na robu obuhvaćenu KN-om
4. preferencijalnih tarifnih mjera sadržanih u ugovorima koje je Zajednica sklopila s pojedinim zemljama ili grupama zemalja, temeljem kojih se osigurava preferencijalni tarifni tretman,
5. preferencijalnih tarifnih mjera uvedenih jednostrano od Zajednice u odnosu na određene zemlje, grupe zemalja ili teritorije,
6. autonomnih suspenzija kojima se snižavaju ili ukidaju carine za određenu robu,
7. drugih tarifnih mjera koje se temelje na zakonodavstvu Zajednice (na primjer, antidampinške i kompenzacijske carine, zaštitne carine, dodatne carine).

Zajednička carinska tarifa sastoji se od nomenklature, koju čine:

**Zajednička
carinska
tarifa**

dobra i pravovremena informiranost. Osim antidampinških i kompenzacijskih carina, aktualne su i dodatne carine koje se primjenjuju pri uvozu nekih proizvoda iz Sjedinjenih Američkih Država. Uvedene su kao protumjera SAD-u zbog nepoštivanja obveza u okviru GATT-a u odnosu na uvoz robe podrijetlom iz EU.

Temeljni propisi kojima je regulirana zaštita od dampinškog uvoza je Uredba Vijeća (EZ) 1225/09 od 30. studenog 2009. o zaštiti protiv dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice. Sukladno Uredbi Vijeća 1225/09, antidampinšku carinu se može uvesti na svaku robu s dampinškom cijenom koja se uvozi iz trećih zemalja, čije puštanje u slobodni promet uzrokuje štetu ili prijeti uzrokovanjem štete, a u cilju zaštite zajedničkog tržišta, odnosno proizvođača u Europskoj uniji.

Smatra se da je roba dampirana ako je cijena po kojoj se ona izvozi u EU niža od cijene („normalne“ vrijednosti) usporedivog proizvoda po kojoj se on, uz uobičajene trgovačke uvjete, prodaje u zemlji izvoznici radi potrošnje u toj zemlji. Postupak donošenja antidampinške mjere odvija se u četiri osnovne faze: iniciranje postupka, istraga, donošenje privremene mjere i donošenje konačne mjere. Svaka od faza vidljiva je putem TARIC-a, koji slijedom toga svim zainteresiranim osobama pruža punu informaciju o aktivnostima u ovom području, od iniciranja istrage pa sve do postupka revizije ili okončanja primjene mjera. Temeljem članka 5. Uredbe Vijeća 1225/09, svaka fizička ili pravna osoba ili udruženje koje djeluje u ime EU industrije može inicirati postupak za donošenje antidampinške mjere. Postupak se inicira pisanom prijavom, koju se podnosi izravno Komisiji ili putem nadležnog tijela zemlje članice. Nadležno tijelo U Republici Hrvatskoj je Državni ured za trgovinsku politiku. Komisija je dužna o svakom zaprimljenom prigovoru izvijestiti zemlje članice.

2.4. Podrijetlo robe

Prilikom uvoza ili izvoza robu često pored ostale dokumentacije prati i dokaz o podrijetlu robe. Predmetni dokazi izdaju se za robu koja udovolji određenim propisanim pravilima podrijetla, te se za istu kod uvoza primjenjuje povlaštena (preferencijalna) stopa carine ili je ista podložna ili izuzeta od primjene određenih mjera trgovinske politike. Podrijetlo robe od izuzetnog je značaja.

Podrijetlo robe dijeli se na:

- povlašteno (preferencijalno) podrijetlo

Dampiranje

**Podrijetlo
robe**

- nepovlašteno (nepreferencijalno) podrijetlo

Nepovlašteno podrijetlo predstavlja „ekonomsku“ nacionalnost robe tj. roba na temelju nepovlaštenog podrijetla ne stječe nikakav povlašteni status u vidu ukidanja ili smanjenja carine već je nužno za pravilnu primjenu mnogih mjera (antidampinških i kompenzacijskih carina, uvoznih i izvoznih kvota za određene zemlje, embarga i drugih zabrana ili ograničenja, izvoznih poticaja). Ujedno se koristi i u svrhu vanjskotrgovinske statistike. Kao dokaz nepovlaštenog podrijetla robe izdaje se uvjerenje o podrijetlu koju uobičajeno izdaju trgovinske ili gospodarske komore zemlje izvoznice.

Da bi roba mogla uživati određeni povlašteni tretman (neovisno radi li se o primjeni povlaštene carine ili primjeni određenih mjera trgovinske politike) potrebno je priložiti i dokaz o podrijetlu ili drugi dokaz koji dokazuje da se za robu može primijeniti povlaštena carina. Trenutno se na robu koja se uvozi u EU iz određenih država mogu primijeniti različiti preferencijalni režimi.

2.5. Carinska vrijednost robe

Carinska vrijednost čini vrijednost robe kada se određuje *ad valorem* carinu na uvoznu robu, tj. vrijednost robe utvrđenu prema carinskim propisima, a služi kao osnova za obračun uvoznih davanja na uvoznu robu. Temeljni propisi koji uređuju carinsku vrijednost su Carinski zakonik Zajednice i Uredba za provedbu Carinskog zakonika Zajednice koji se temelje na Sporazumu o primjeni članka VII Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. Svjetske trgovinske organizacije. Carinska vrijednost jedan je od temeljnih i najvažnijih instituta carinskog sustava.

Kada se primjenjuje načelo *ad valorem* carine, tj. carina prema vrijednosti robe, carinska vrijednost osnovom je za plaćanje carinskih i poreznih davanja, pa će, ako je se ne utvrdi pravilno, izazvati dvojak utjecaj pa uvoznik plaća manje ili više davanja, a carina ubire manje ili više prihoda državi, što uzrokuje nezadovoljavajuću carinsku zaštitu. *Ad valorem* carinske pristojbe znače da se carinu određuje od vrijednosti robe, tj. da je se obračunava na uvoznu ili izvoznu robu u fiksnom postotku od carinske vrijednosti i primjenjuje na zakonom propisane proizvode. *Ad valorem* carina ujedno je najprimjenjiviji način obračuna carine.

Prema načinu obračuna, osim carina po vrijednosti, postoje i specifične carine što se

**Carinska
vrijednost
robe**

**Specifične
carine**

temelje na osobitima mjerilima ko što su:

- količina,
- težina,
- volumen,
- područje,
- kapacitet, itd.

Carinsku vrijednost uvozne robe deklarira uvoznik ili ovlašten carinski otpremnik. Carinsku vrijednost deklarira se na temelju carinske deklaracije, a u propisanim slučajevima i temeljem deklaracije o carinskoj vrijednosti robe kojoj se prilaže račun ili ugovor o kupoprodaji robe, ili neki drugi dokument kakav dokazuje stjecanje. Carinski službenici, mogu zahtijevati i dodatne dokumente i podatke. Dodatnu se dokumentaciju, najčešće, zahtijeva ako se posumnja u istinitost i ispravnost deklarirane vrijednosti.

WTO Sporazum o carinskoj vrijednosti u Hrvatskoj i Europskoj Uniji je u direktnoj primjeni kroz Carinski zakonik Zajednice i Uredbu za provedbu Carinskog zakonika Zajednice. WTO Sporazum o carinskoj vrijednosti propisuje šest metoda utvrđivanja carinske vrijednosti, s tim da je prva i temeljna metoda transakcijske vrijednosti. U primjeni metoda utvrđivanja carinske vrijednosti nužno je provoditi načelo hijerarhije – ako se carinsku vrijednost ne može utvrditi na temelju prve metode, primjenjuje se drugu, potom treću, i tako redom. Na zahtjev uvoznika, omogućuje zamjenu redoslijeda primjene metode dedukcijske vrijednosti i metode izračunane vrijednosti.

Pitanja za vježbu:

1. *Od čega se sastoji zajednička carinska tarifa?*
2. *Kako se dijeli podrijetlo robe?*
3. *Objasni specifične carine.*

**Sporazum o
carinskoj
vrijednosti**

Kada proučite ovu nastavnu cjelinu, moći ćete odgovoriti na pitanja:

1. Objasnite carinsko dopušteno postupanje!
2. Što je carinski postupak?
3. Što je slobodna zona?
4. Što je uvozno carinjenje?

3. CARINSKI DOPUŠTENI POSTUPANJE I UPRAVA ROBE

Za svu robu koja nije roba Zajednice a unesena je u carinsko područje Republike Hrvatske mora se na propisan način odrediti carinski dopušteno postupanje ili uporaba, neovisno o vrsti, podrijetlu ili količini robe. U carinsko dopušteno postupanje ili uporabu robe tako ubrajamo sljedeće postupke:

- Stavljanje robe u carinski postupak
- Unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište
- Ponovni izvoz, uništenje i ustupanje

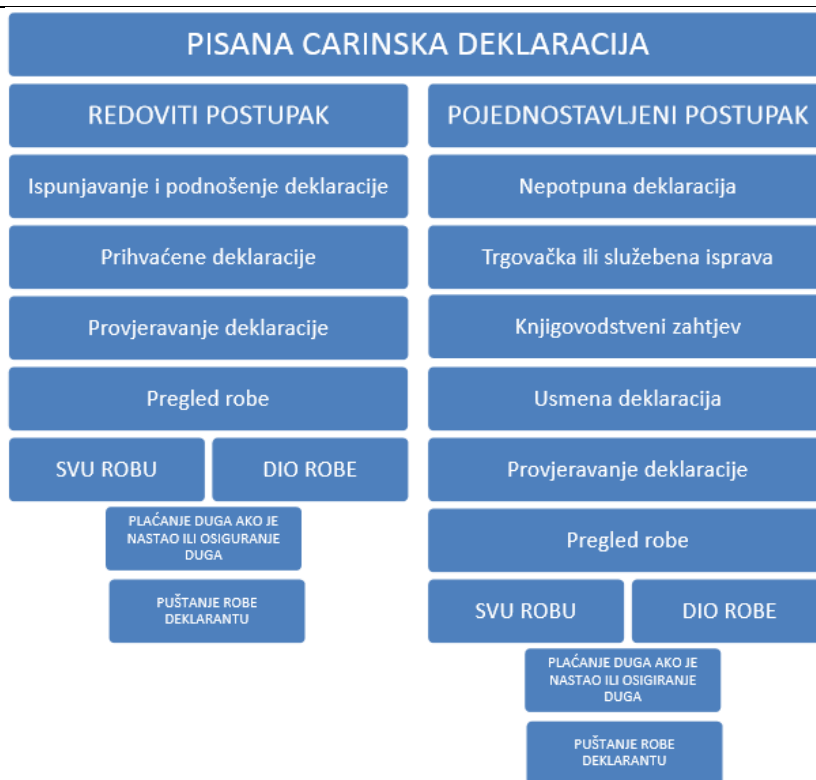
3.1. Stavljanje robe u carinski postupak

Roba koja je unesena u carinsko područje pod carinskim je nadzorom i za nju se mora na propisani način odrediti neki od carinski dopuštenih postupanja ili uporaba. Najčešći oblik određivanja carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe upravo je stavljanje robe u neke od carinskih postupaka. Prvi carinski postupak u koji se roba stavlja je postupak provoza a zatim roba prolazi postupak puštanja u slobodan promet, odnosno jedan od postupaka sa gospodarskim učinkom koji ću opisati u nastavku rada.

Za svu robu koja se stavlja u carinski postupak podnosi se deklaracija i to na sljedeće načine:

- pisano
- elektroničkom razmjenom podataka ako je to predviđeno odredbama koje su propisane u skladu s postupkom Odbora ili ako uporabu takvih sredstava odobre carinska tijela
- putem redovitog postupka deklariranja ili nekim drugim radnjama kojima posjednik robe iskazuje svoju želju stavljanja robe u carinski postupak, kad je takva mogućnost predviđena pravilima donesenim u skladu s postupkom Odbora

**Stavljanje
robe u
carinski
postupak**

Slika 3. Shematski prikaz pisane carinske deklaracije

3.2. Unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište

Slobodna zona i slobodno skladište su dijelovi carinskog područja ili prostori smješteni u tom području koji su odijeljeni od ostalog carinskog područja . Države članice određuju prostor koji će se označiti kao slobodna zona ili osnivaju slobodna skladišta. Carinska imaju ovlasti za pregledavanje robe koja ulazi u slobodnu zonu ili slobodno skladište, izlazi iz te zone ili skladišta, ili se zadržava u zoni, odnosno skladištu.

U slobodnu zonu ili slobodno skladište može se smjestiti i roba Zajednice i roba koja nije roba Zajednice, no carinska tijela mogu zahtijevati da roba koja predstavlja opasnost ili koja može oštetiti drugu robu bude smještena u prostorima namijenjenim isključivo za takvu vrstu robe. Roba koja ulazi u slobodnu zonu ili slobodno skladište ne treba se prijaviti carinskim tijelima niti se za nju treba podnositi carinska deklaracija osim u sljedećim slučajevima:

- roba stavljena u carinski postupak koji je završen trenutkom ulaska robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište; međutim, ako taj carinski postupak dopušta izuzimanje od obveze podnošenje robe, podnošenje robe nije potrebno
- roba stavljena u slobodnu zonu ili slobodno skladište na temelju odluke o

Carinska deklaracija

Slobodna zona ili slobodno skladište

odobravanju povrata ili otpusta uvoznih carina

- c) na robu se primjenjuju mjere iz članka 166. (na robu Zajednice za koju je to predviđeno posebnim zakonodavstvom Zajednice, na osnovi njezina smještaja u slobodnu zonu ili slobodno skladište, primjenjuju se mjere koje bi se obično primijenile pri izvozu takve robe.)
- d) roba ulazi u slobodnu zonu ili slobodno skladište izravno iz područja izvan carinskog područja Zajednice.

Carinska tijela mogu zahtijevati da se roba koja podliježe plaćanju izvoznih carina ili primjeni drugih odredbi koje se odnose na izvoz prijavi carinarnici, također i potvrđuju status robe koja je smještena u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu kao robe iz Zajednice ili robe koja nije iz Zajednice. Sve osobe koje u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu obavljaju djelatnost skladištenja, dorade ili prerade, prodaje ili kupnje robe moraju voditi evidenciju robe. Evidencije robe moraju omogućiti carinskim tijelima prepoznavanje robe i praćenje njezina kretanja.

3.3. Ponovni uvoz, uništenje i ustupanje

Roba koja nije roba Zajednice može biti ponovno izvezena iz carinskog područja Zajednice, uništena ili ustupljena u korist državne riznice ako nacionalno zakonodavstvo sadrži odredbu u tom smislu. Ponovni izvoz uključuje primjenu formalnosti propisanih za robu koja napušta carinsko područje Zajednice, uključujući primjenu mjera trgovinske politike. Slučajevi u kojima se roba koja nije roba Zajednice može staviti u suspenzivni postupak s namjerom da se pri izvozu ne primjenjuju mjere trgovinske politike mogu se odrediti u skladu s postupkom Odbora. Carinska tijela zabranjuju ponovni izvoz ako to predviđaju formalnosti ili određene mjere. Ako je roba, koja je stavljena u gospodarski carinski postupak za vrijeme dok se nalazi na carinskome području Zajednice, namijenjena ponovnom izvozu, podnosi se carinska deklaracija. Uništenje ili ustupanje ne smiju prouzročiti nikakav trošak za državnu riznicu.

Pitanja za vježbu:

1. *Kako se podnosi deklaracija?*
2. *U kojim slučajevima se prijavljuje roba u slobodnoj zoni?*
3. *Čemu služi evidencija robe?*
4. *Shematski prikaži carinsku deklaraciju!*

**Roba
Zajednice**

Kada proučite ovu nastavnu cjelinu, moći ćete odgovoriti na pitanja:

1. Koji su carinski postupci?
2. Objasni uvozno carinjenje robe!
3. Koji su dokumenti provoznog postupka?

4. CARINSKI POSTUPCI

Carinski postupak definiran je Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice u članku 4. Točki 16. kao postupak koji određuje:

- puštanje robe u slobodan promet
- provoz robe
- carinsko skladištenje robe
- unutarnja proizvodnja
- prerada pod carinskim nadzorom
- privremeni uvoz robe
- vanjska proizvodnja
- izvoz robe

4.1. Puštanje robe u slobodni promet

Danom ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju, teritorij Republike Hrvatske u carinskom smislu postalo je područje carinske unije. Svi carinski propisi Europske Zajednice primjenjuju se i na području Republike Hrvatske. Ti propisi su Uredba vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12.10.1992. kojom je uspostavljen Carinski zakonik Zajednice, te Uredba komisije (EEZ) br. 2454/93 od 02.07.1993. koja predstavlja Uredbu za provedbu carinskog zakonika Zajednice.

Roba Zajednice kojom trguju osobe iz RH i osobe iz drugih zemalja EU nisu predmet carinskog nadzora niti se na nju primjenjuju carinski postupci pa stoga nema ni naplate carine. Međutim ako se između pravnih osoba unutar EU zemalja trguje robom koja nema carinski status robe Zajednice (tj. stranom robom) ista se nalazi pod carinskim nadzorom i za nju se obvezno podnosi deklaracija za puštanje u slobodan promet te plaćaju uvozna davanja

Isto tako, za robu iz trećih zemalja (BiH, Republika Srbija, Republika Kosovo, Sjeverna Makedonija, Narodna Republika Kina, Japan, itd.) koja se uvozi na teritorij

**Carinski
zakonik
Zajednice**

**Uvozno
carinjenje**

Zajednice i pušta u slobodan promet plaća se carina sukladno propisima Zajednice. Dakle, ako se, npr. na teritoriju Zajednice u slobodan promet pušta roba koja je uvezena iz Kine ona se mora uvozno ocariniti, odnosno na navedenu robu plaćaju se uvozna carinska davanja sukladno carinskim propisima Zajednice.

Što se tiče uloge carinskog otpremnika treba istaknuti da sukladno uvjetima iz Carinskog zakonika Zajednice svaka osoba može imenovati zastupnika koji za nju pri carinskim tijelima obavlja radnje i formalnosti predviđene carinskim propisima. Dakle i nadalje za obavljanje carinskih formalnosti moći će se koristiti usluge ovlaštenih otpremnika.

U svim carinskim postupcima od 01. 07. 2013. pravne i fizičke osobe moraju imati EORI broj. Postupak dodjele EORI brojeva započeo je 01. 02. 2013. Pravo na EORI broj stječe se podnošenjem Zahtjeva za dodjelu EORI broja mjesno nadležnoj carinarnici prema sjedištu vaše tvrtke u RH

4.2. Provozni postupak

Provozni postupak je carinski postupak koji omogućava kretanje robe koja nema carinski status robe Zajednice od jedne do druge točke unutar carinskog područja Zajednice. Roba koja je unesena u carinsko područje Zajednice podliježe carinskom nadzoru od trenutka njezina unosa i ostaje pod carinskim nadzorom sve dok je to potrebno. Svaka osoba koja preuzme odgovornost za prijevoz robe nakon što roba uđe u carinsko područje Zajednice bit će odgovorna za predaju robe određenom carinskom uredu.

Jedna proвозna deklaracija uključuje pošiljku od jednog otpremnog do jednog odredišnog carinskog ureda. Jedno prijevozno sredstvo se može upotrijebiti za istovar u više odredišnih carinskih ureda. Da bi se roba pustila u provoz glavni obveznik je dužan položiti jamstvo koje je dostatno za osiguranje duga koji može nastati.

Roba se ne može pustiti u postupak provoza dok nije osigurana njena istovjetnost. Istovjetnost robe se osigurava stavljanjem carinske plombe ili dovoljno preciznim opisom robe u carinskoj deklaraciji, uz odobrenje carinskog ureda. Postupak provoza smatra se završenim, a obveze glavnog obveznika ispunjenima kada se roba, propisane isprave i potrebni podatci podnesu odredišnom carinskom uredu.

Za robu koja se namjerava unijeti u carinsko područje Zajednice ili iznijeti iz njega obvezno se podnose sigurnosne deklaracije: ulazna skraćena deklaracija (ENS) ili izlazna

**Dokumenti
provoznog
postupka**

ENS, EXS

skraćena deklaracija (EXS). Sigurnosne deklaracije mogu se podnijeti samostalno ili zajedno s carinskim podatcima uporabom NCTS sustava.

4.3. Izvozni carinski postupak

Roba koja napušta carinsko područje Zajednice, obuhvaćena je carinskom deklaracijom ili, u slučaju da se carinska deklaracija ne zahtijeva, skraćenom deklaracijom. U slučaju kada se roba koja napušta carinsko područje dodijeli carinski dopušteno postupanje ili uporaba za koju se zahtijeva carinska deklaracija sukladno carinskim propisima, ta se carinska deklaracija podnosi izveznoj carinarnici prije iznošenja robe iz carinskog područja, a slučaju kada je izvezna carinarnica različita od izlazne carinarnice, izvezna carinarnica odmah obavještava ili stavlja na raspolaganje elektroničkim putem sve potrebne podatke izlaznoj carinarnici.

Skraćenu deklaraciju podnosi:

- osoba koja iznosi robu ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe iz carinskog područja
- svaka osoba koja može podnijeti ili daje na podnošenje predmetnu robu nadležnom carinskom tijelu
- predstavnik jedne od osoba iz prethodnih točaka

Roba koja napušta carinsko područje može biti predmetom pregleda carinskih tijela i napušta navedeno područje putem tamo gdje je to prikladno, koji odrede carinska tijela i u skladu s propisima donesenim od strane tih tijela. (UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice)

Europska unija razvila je Sustav kontrole izvoza izvorno nazvan Export Control System (ECS) u okviru kojeg su sve carinske službe zemalja članica Zajednice međusobno povezane u zajedničku mrežu kako bi se osiguralo učinkovito upravljanje izvoznim sustavom i omogućila automatizacija izvoznog postupka, povećala učinkovitosti suzbijanja carinskih prijevara te doprinijelo ubrzanju protoka roba i povećanju sigurnosti opskrbenih lanaca.

Također, prema sigurnosno-zaštitnim odredbama Europske unije, izvoznici koji namjeravaju iznijeti/izvesti neku robu iz carinskog područja Unije, dužni su nadležnoj carinarnici poslati prethodnu sigurnosnu najavu u propisanim rokovima koji su prvenstveno

**Podnošenje
skraćene
deklaracije**

**Export
Control
System**

ovisni o vrsti rabljenoga prijevoznog sredstva. Ta prethodna najava naziva se izlazna skraćena sigurnosna deklaracija.

Gospodarski subjekti moraju razviti vlastite aplikacije i IT sustave kompatibilne s ECS-om, te se povezati s Informacijskim sustavom Carinske uprave na način koji omogućuje slanje elektroničkih poruka propisanog oblika i sadržaja.

Pitanja za vježbu:

1. Što je ENS?
2. Što je EXS?
3. Što je Export Control System?

Kada proučite ovu nastavnu cjelinu, moći ćete odgovoriti na pitanja:

1. Što je carinsko skladištenje robe?
2. Objasni carinski postupak unutarnje proizvodnje!
3. Objasni carinski postupak vanjske proizvodnje!
4. Objasni carinski postupak prerade pod carinskim nadzorom!
5. Objasni carinski postupak privremenog uvoza!

5. CARINSKI POSTUPCI S GOSPODARSKIM UČINKOM

Carinski postupci s gospodarskim učinkom su carinski postupci koji pružaju određene mogućnosti korištenja strane robe u RH bez plaćanja uvoznih davanja pod uvjetom korištenja u propisane svrhe odnosno korištenja domaće robe u proizvodnji u inozemstvu kako bi se u slučaju uvoza dobivenih proizvoda ista mogla osloboditi uvoznih davanja na dio domaće robe sadržane u tom postupku.

5.1. Postupak carinskog skladištenja

Carinsko skladištenje je carinski postupak kojim se uvezena roba iz trećih zemalja, odnosno roba koja nema status robe Zajednice, stavlja u javno ili privatno carinsko skladište koje se nalazi na carinskom području Europske Unije. Za postupak carinskog skladištenja korisnik mora podnijeti zahtjev i dobiti odobrenje. Posjednik carinskog skladišta odgovoran je da se roba za vrijeme dok je smještena u carinskom skladištu ne uzima ispod carinskog nadzora, za ispunjenje obveza koje proizlaze iz skladištenja robe koja je obuhvaćena postupkom carinskog skladištenja i za ispunjavanje posebnih uvjeta navedenih u odobrenju. Osoba imenovana od carinskih tijela, dužna je voditi evidenciju o robi koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja, no evidencija nije potrebna ako skladište vode carinska tijela. Držanje robe u postupku carinskog skladištenja nije vremenski ograničeno, ali u iznimnim slučajevima, carinska tijela mogu odrediti rok u kojemu korisnik mora za robu odrediti novi carinski dopušteni postupak ili uporabu.

5.2. Postupak unutarnje proizvodnje

Unutarnja proizvodnja je carinski postupak, kod kojega se dozvoljava uporaba robe koja nema status robe Zajednice u carinskom području na način da se nad tom robom provode odgovarajuće proizvodne radnje pod uvjetom da će dobiveni proizvodi nakon tih proizvodnih radnji biti izvezeni s carinskog područja Europske Unije.

Pod proizvodnim radnjama podrazumijevaju se radnje obrade i prerade. Postupak

**Carinsko
skladištenje
robe**

**Carinski
postupak
unutarnje
proizvodnje**

unutarnje proizvodnje može se odobriti na dva načina i to u okviru sustava odgode ili u okviru sustava povrata. Razlika između dva sustava je u plaćanju, odnosno neplaćanje duga za robu koja se stavlja u postupak unutarnje proizvodnje. Kod sustava odgode ne plaćaju se uvozna davanja u trenutku stavljanja robe u postupak, a isto tako takva obveza neće niti nastati ukoliko se dobiveni proizvodi ponovno izvezu iz Europske Unije. Kod sustava povrata, u trenutku stavljanja robe u postupak, obračunavaju se uvozna davanja, isto kao da se roba pušta u slobodan promet, a koja će biti vraćena kada i ako se dobiveni proizvodi ponovno izvezu iz carinskog područja Europske Unije. Korištenje postupka unutarnje proizvodnje uvjetovano je odobrenjem carinske službe. Postupak se isključivo može odobriti osobi koja ima poslovni nastan na području Europske Unije. Zahtjev za uporabu postupka unutarnje proizvodnje podnosi se Službi za robno granične procedure nadležnoj prema mjestu gdje će se obavljati proizvodne radnje.

5.3. Postupak vanjske proizvodnje

Vanjska proizvodnja je carinski postupak koji omogućava privremeni izvoz domaće robe, robe koja ima status robe Zajednice u treće zemlje, a radi obavljanja proizvodnih radnji na privremeno izvezenoj robi pod uvjetom da se proizvodi dobiveni tim proizvodnim radnjama – dobiveni proizvodi, ponovno uvezu na carinsko područje Europske unije. Pod proizvodnim radnjama smatraju se radnje obrade, dorade, prerade ili popravka. Vanjska proizvodnja je postupak s gospodarskim učinkom te je njegovo korištenje uvjetovano izdavanjem odobrenja od nadležnog carinskog tijela temeljem zahtjeva osobe koja organizira provođenje proizvodnih radnji u trećim zemljama.

Ovisno o vrsti proizvodnih radnji koje su obavljene na privremeno izvezenoj robi u inozemstvu obračunava se i carinski dug prilikom povrata robe sa vanjske proizvodnje. Obračun duga vrši se na način da se izračuna svota uvozne carine na dobivene proizvode, koji se nakon postupka vanjske proizvodnje, puštaju u slobodan promet, i od tako izračunatog iznosa se odbije svota uvozne carine koja bi se obračunala na domaću robu koja je bila izvezena u postupku vanjske proizvodnje. Jednostavnije rečeno, carinski dug obračunava se samo na onaj dio dobivenog proizvoda, koji ne obuhvaća privremeno izvezenu domaću robu.

5.4. Postupak prerade pod carinskim nadzorom

Prerada pod carinskim nadzorom je carinski postupak kojim se dopušta uporaba

**Carinski
postupak
vanjske
proizvodnje**

**Carinski
postupak**

robe koja nije roba Zajednice na carinskom području Zajednice u radnjama u kojima se mijenja njihova priroda ili stanje, a da pritom ne podliježu plaćanju uvoznih carina ili mjera trgovinske politike, te se dopušta puštanje u slobodni promet proizvoda koji su rezultat takvih radnji uz obračun uvozne carine koja je za njih propisana.

Prerada pod carinskim nadzorom je carinski postupak s gospodarskim učinkom i za njega korisnik postupka mora podnijeti zahtjev i dobiti odobrenje. Drugim riječima, temeljem odobrenja nadležnog carinskog tijela, odobrava se uvoz neke robe koja se prerađuje u nove proizvode, koji se smatraju prerađenim proizvodima i koji se puštaju u slobodan promet propisanoj po stopi za njih, a ne po stopi za robu iz koje su oni u postupku prerade pod carinskim nadzorom dobiveni. Može se usporediti postupak unutarnje proizvodnje i prerade pod carinskim nadzorom u smislu stavljanja strane robe u postupak prerade pod carinskom kontrolom, ali za postupak prerade pod carinskim nadzorom ne postoji obveza ponovnog izvoza prerađenih proizvoda. U hrvatskoj praksi ovaj postupak se gotovo i ne koristi.

5.5. Postupak privremenog uvoza

Privremeni uvoz robe je carinski postupak u kojem se može u carinskom području Zajednice dopustiti uporaba robe koja nije roba Zajednice, s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvoznih carina i izuzećem od mjera trgovinske politike, a koja je namijenjena ponovnom izvozu u nepromijenjenom stanju, osim uobičajenog umanjenja vrijednosti nastalog uporabom te robe. Privremeni uvoz je postupak s gospodarskim učinkom te je uvjetovan izdavanjem odobrenja od strane nadležnog carinskog tijela temeljem zahtjeva korisnika. Roba stavljena u postupak privremenog uvoza nalazi se pod carinskim nadzorom cijelo vrijeme trajanja odobrenog postupka, a najduže 24 mjeseci, što je ujedno i rok za ponovni izvoz privremeno uvezene robe. Vanjska proizvodnja je carinski postupak koji omogućava privremeni izvoz domaće robe, robe koja ima status robe Zajednice u treće zemlje, a radi obavljanja proizvodnih radnji na privremeno izvezenoj robi pod uvjetom da se proizvodi dobiveni tim proizvodnim radnjama – dobiveni proizvodi, ponovno uvezu na carinsko područje Europske unije.

Pod proizvodnim radnjama smatraju se radnje obrade, dorade, prerade ili popravka. Vanjska proizvodnja je postupak s gospodarskim učinkom te je njegovo korištenje uvjetovano izdavanjem odobrenja od nadležnog carinskog tijela temeljem zahtjeva osobe

**prerade pod
carinskim
nadzorom**

**Carinski
postupak
privremenog
uvoza**

koja organizira provođenje proizvodnih radnji u trećim zemljama. Ovisno o vrsti proizvodnih radnji koje su obavljene na privremeno izvezenoj robi u inozemstvu obračunava se i carinski dug prilikom povrata robe sa vanjske proizvodnje.

Obračun duga vrši se na način da se izračuna svota uvozne carine na dobivene proizvode, koji se nakon postupka vanjske proizvodnje, puštaju u slobodan promet, i od tako izračunatog iznosa se odbije svota uvozne carine koja bi se obračunala na domaću robu koja je bila izvezena u postupku vanjske proizvodnje. Jednostavnije rečeno, carinski dug obračunava se samo na onaj dio dobivenog proizvoda, koji ne obuhvaća privremeno izvezenu domaću robu.

Pitanja za vježbu:

- 1. Objasni vremenska ograničenja kod skladištenja!*
- 2. Kako se odobrava uvoz neke robe?*
- 3. Što se sve smatra pod proizvodnim radnjama?*
- 4. Kako se vrši obračun duga?*

Kada proučite ovu nastavnu cjelinu, moći ćete odgovoriti na pitanja:

1. Što je carinski dug?
2. Čemu služi osiguranje carinskog duga?
3. Objasni naplatu carinskog duga!

6. CARINSKI DUG

Carinski dug znači obveza određene osobe da za određenu robu plati iznos uvoznih carina (uvozni carinski dug) ili izvoznih carina (izvozni carinski dug), prema važećim propisima Zajednice. (Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, članak 4., točka 6.)

Carinski dug iznos je carinskih dražbina koje se sastoje od carinske osnovice i propisanih carinskih stopa utvrđenih carinskom tarifom ali i druge dražbine kao što su takse i PDV. Carinski se dug, u pravilu, plaća prije preuzimanja robe, međutim robu je moguće preuzeti i prije plaćanja duga ukoliko se carini podnesu garancije ili jamstva (bankarska carinska garancija koja se podnosi Upravi).

Carinski dug dijeli se na:

a. Osiguranje za namirenje carinskog duga

Ako carinska tijela u skladu s carinskim propisima zahtijevaju polaganje osiguranja kako bi se osigurala naplata carinskog duga, takvo osiguranje daje osoba koja je odgovorna ili koja bi mogla postati odgovorna za taj dug. Za jedan carinski dug, carinska tijela zahtijevaju polaganje samo jednog osiguranja. Carinska tijela mogu odobriti i da umjesto osobe od koje se traži davanje osiguranja, osiguranje položi treća osoba. Ako je osoba koja je dužnik ili koja može postati dužnik javno tijelo, osiguranje se ne zahtijeva. Osiguranje se može dati polaganjem gotovine ili jamstvom.

b. Nastanak carinskog duga

Uvozni carinski dug nastaje puštanjem u slobodni promet robe koja podliježe plaćanju uvoznih carina ili stavljanjem takve robe u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvoznih carina. Carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije.

c. Naplata iznosa carinskog duga

Carinski dug obračunavaju carinska tijela nakon što dobiju sve potrebne podatke i proknjižuju ih u računovodstvenim evidencijama.

Carinski dug

**Osiguranje
carinskog
duga**

**Naplata
carinskog
duga**

d. Gašenje carinskog duga

Carinski dug gasi se:

- Plaćanjem iznosa carinskog duga
- Poništenjem carinskog duga
- Nastupanjem zastare
- Za robu deklariranu za carinski postupak u kojem nastaje obveza plaćanja carine ako je:
 - Deklaracija poništena
 - Roba zadržana i istovremeno ili naknadno oduzeta, uništena ili ustupljena u korist države ili je uništena i nepovratno izgubljena zbog njene vrste ili djelovanja više sile
 - ako je roba za koju je carinski dug nastao zadržana zbog nezakonitog unosa i istodobno ili naknadno oduzeta

e. Povrat i otpust carine

Prema članku 235. Uredbe Vijeća (EEZ) br.2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice povrat znači potpuno ili djelomično refundiranje uvoznih ili izvoznih carina koje su bile plaćene, dok otpust znači odluka o odustajanju od naplate cijelog ili dijela iznosa carinskog duga ili odluka kojom se utvrđuje neosnovanost knjiženja cijelog ili dijela iznosa uvozne ili izvozne carine koja nije bila plaćena.

Povrat ili otpust uvoznih carina odobrava se ako roba nije bila upotrebljavana, (osim ako je takva početna uporaba bila nužna) te ako je roba izvezena iz carinskog područja Zajednice. Na zahtjev stranke, carinska tijela dopuštaju da se roba uništi ili da se radi ponovnog izvoza stavi u postupak vanjskog provoza ili postupak carinskog skladištenja ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište umjesto da bude izvezena. Za potrebe stavljanja robe u jedan od carinski dopuštenih postupaka ili uporaba koji je predviđen prethodnim podstavkom smatrat će se da roba ima status robe koja nije roba Zajednice. (Uredba Vijeća (EEZ) br.2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, čl.238)

Pitanja za vježbu:

1. *Kako se gasi carinski dug?*
2. *Kada se odobrava povrat ili otpust uvoznih carina?*

**Gašenje
carinskog
duga**

**Povrat ili
otput
uvoznih
carina**

KORIŠTENA LITERATURA:

1. Č. Ivaković, R. Stanković, M. Šafran, *Špedicija i logistički procesi*, Sveučilišni udžbenik, Gradska tiskara Osijek, Osijek 2010.
2. Nastavni materijali s predavanja tijekom studija